

कामव्याप्तआशयोयस्य ॥ ३१ ॥ ननुतर्हि सुखस्य संभवात् दुःखस्य च प्रतीकारसंभवान्नैकांततो हेयत्वं तत्राह दुःखेष्विति दुःखस्य प्रतीकारस्ता
वन्नास्ति स्याच्चेत्तस्य तस्य प्रतिक्रिया तथाऽपि त्रिविधेषु दुःखेषु मध्ये एकतरेणापि दुःखेन व्यवच्छेदो वियोगो नास्ति ॥ ३२ ॥ प्रतिक्रियाणामपि दुः
खरूपत्वादिति सदृष्टांतमाह यथाहीति ॥ ३३ ॥ दुःखस्य मूलभूतानि कर्माणि प्रतिक्रियादिकर्मभिर्नैव निवर्तत इत्याह नैकांततः अत्यंतं सवासनम्
केवलं ज्ञानरहितम् अविद्योपस्तं प्राप्तम् अतो विरोधान्न निवर्तकत्वमिति भावः अत्र दृष्टांतः स्वप्ने दृष्टः स्वप्नः प्रबोधं विना यथा तं स्वप्नमत्यंतं न प्रतिकरो
तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ननु तर्हि अज्ञानविलसितत्वेन संसृतिहेतोर्देहादेरप्यसत्त्वात् किंतु निवर्तनप्रयासेन तत्राह अर्थेहीति लिंगरूपेण उपाधिभूतेन ॥ ३५ ॥

तथा कामाशयो जीव उच्चावचपथाभ्रमन् ॥ उपर्यधो वामध्ये वायाति दिष्टं प्रिया प्रियम् ॥ ३१ ॥ दुःखेष्वेकत
रेणापि देवभूतात्महेतुषु ॥ जीवस्य न व्यवच्छेदः स्याच्चेत्तत्प्रतिक्रिया ॥ ३२ ॥ यथा हि पुरुषो भारं शिरसा गु
रुमुद्धहन् ॥ तं स्कंधेन स आधत्ते तथा सर्वाः प्रतिक्रियाः ॥ ३३ ॥ नैकांततः प्रतीकारः कर्मणां कर्मकेवलम् ॥ दृ
यंत्यविद्योपस्तं स्वप्ने स्वप्न इवानघ ॥ ३४ ॥ अर्थे त्वविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ॥ मनसा लिंगरूपेण स्वप्ने
विचरतो यथा ॥ ३५ ॥ अथात्मनोऽर्थभूतस्य यतो नर्थपरंपरा ॥ संसृतिस्तद्व्यवच्छेदो भक्त्या परमया गुरौ
॥ ३६ ॥ वासुदेवे भगवति भक्तियोगः समाहितः ॥ स धीचीनेन वैराग्यं ज्ञानं च जनयिष्यति ॥ ३७ ॥ सोऽचि
रादेव राजर्षे स्यादच्युतकथाश्रयः ॥ शृण्वतः श्रद्धा नस्य नित्यदा स्यादधीयतः ॥ ३८ ॥ यत्र भागवताराज
न साधवो विशदाशयाः ॥ भगवद्गुणानुकथनश्रवणव्यग्रचेतसः ॥ ३९ ॥

तदेवं संसृतिप्रकारमुक्त्वा तन्निवृत्तिप्र

कारमाह अथ तस्मात्पुरुषार्थभूतस्यैवात्मनः यतोऽज्ञानान्मनसो वा अनर्थपरंपरारूपा संसृतिर्भवति तस्या व्यवच्छेदो गुरुरूपे वासुदेवे भक्त्यैव ॥ ३६ ॥
ननु संसृतिनिवृत्तिर्वैराग्यपूर्वकात् ज्ञानादेव न तु भक्त्या तरति शोकमात्मविदित्यादि श्रुतेस्तत्राह वासुदेव इति स धीचीनेन समीचीनेन प्रकारेण ॥ ३७ ॥
नन्वसौ महाफलो भक्तियोगः कथं स्यादत आह स तु अच्युतस्य कथामाश्रित्य वर्तमानोऽचिरात् स्यात् कस्य स्यात्तदाह शृण्वतः अधीयानस्य ॥
॥ ३८ ॥ कुत्र स्यात्तदाह यत्रेति भगवतो गुणानुकथने श्रवणे च व्यग्रं सत्वरं चेतो येषां ॥ ३९ ॥